

Hocam Prof. Dr. Fevzi ŞAHLANAN'ın Anısına...

Gülsevil ALPAGUT¹

1987 Ekim ayında asistanı olarak başladığım meslek hayatımda hukuk aşkı, mesleki tutkusu, objektif yaklaşımı ile örnek aldığım hocam Prof. Dr. Fevzi Şahlanan için bir anı yazısı yazmaya başladığımda otuz dört yıllık sürede ne kadar olumlu izler bıraktığını bir kez daha farkettim. Hocam için ilk kez emeklilik sonrası çıkardığımız Armağan'da yazarken, hocamın bu Armağan için duyduğu heyecan ve mutluluğu bizzat yaşadım ve görevimi yapmanın keyfini hissettim. Bu kez mesleki hayatımda çok önemli izler bırakan hocamın kaybı ile duyduğum derin üzüntü, yeri doldurulamayacak boşluk hissi içinde yazıyorum.

Akademik yaşam bilindiği gibi zorlu bir süreçtir. Özel yaşamdan fedakarlık, sürekli ve düzenli çalışma, insan ilişkilerine özen ve sabırlı olmayı gerektirir. 80'li yıllarda akademiye kadın olarak varlık göstermek, mevcut önyargıları kırmak, zaman zaman hayal kırıklıkları ile baş etmek ciddi bir çaba gerektirmekteydi. Önce kendinizi ispatlamak, bu işte kararlı ve azimli olduğunuzu göstermek gerekiyordu ki bu yaklaşık dört beş yıllık bir süre boyunca sınavlar, kürsü içi çalışmalar ve zorluklara karşı direnç göstermek demektir. Sancılı geçen bu süreç sonrasında yine genç bir akademisyen için yol gösteren her zaman danışabileceği, teşvik eden bir hocaya sahip olmak bugün olduğu gibi o dönem de son derece önemliydi. Benim için bu hocalarımdan biri Fevzi Şahlanan oldu.

Demokrat kişiliği, başarıyı takdir ve teşvik eden tutumu ile Şahlanan hocam düşüncelerimize değer verir, akademik tartışmalarımızdan zevk alırdı. Akademik tartışmalarımızda aksi görüşü rahatlıkla dile getirebildiğimiz, tez konularının seçiminden, sunumlarımızın hazırlanmasına kadar her zaman kapısını rahatça çalabileceğiniz, görüşlerine başvurabileceğiniz bir hoca olarak Şahlanan hocamın yetişmemizdeki katkısı büyüktür.

Şahlanan hocam akademik yaşamı bir uçağın kalkışı ve yol alması ile betimlerdi. Önce yukarıya doğru hızlı bir çıkış, ardından düz uçuş ve aşağıya iniş yapma. Hocam hiç iniş pozisyonuna geçmediği gibi düz uçuşta da olmadı. Bu benzetme ve tavsiyesi benim için bir düstur olmuştur. Akademisyenler bakımından en büyük şans bu işin emekliliği olmaması, yaşam boyu sürdürebileceğiniz hatta sizi yaşama bağlayacak bir işinizin bulunmasıdır. Hocam için de 2013 yılında İstanbul Üniversitesi'nden emeklilik sadece bir statü değişikliği oldu, akademik çalışmalarını aynı hız ve yoğunlukla sürdürdü.

Toplu iş hukuku kitabının basım aşamasında kitabın kapağından, dizgisine, kağıdın rengine kadar gösterdiği özen ve duyduğu mutluluk ile "kitabı sana emanet ediyorum" sözleri beni gururlandırdı.

¹ Prof. Dr.

Şahlanan hocam sürekli okur, mevzuat değişikliklerini, içtihatları takip eder, üretir ve bilgiyi paylaşırdı. Bir akademisyenin en önemli görevlerinden biri kürsüde arkasında yetmiş bir kadro bırakmaktır. Bu ise ancak genç akademisyenlerin yetişmesi için gerekli ortamı sağlamak, bilgiyi aktarmak ile mümkündür. Şahlanan hocamın bu konuda mükemmel bir örnek olduğunu söylemeliyim.

Hocamı düşündüğümde tutku ile bağlı olduğu üç şey aklıma gelmekte. Ailesi, akademi ve Beşiktaş futbol takımına olan sevgisi. Eşi, çocukları, torunları ve ailenin diğer bireylerine karşı duyduğu sevgi ve bağlılık bende her zaman hayranlık uyandırmıştır. Çocuk sahibi olacağımı söylediğimde hocamın tepkisi özel hayatın ve aile birliğinin çok önemli olduğu, çok isabetli bir karar verdiğim şeklinde olmuştur.

Hocamın iş hukukuna tutkusunu şu sözleri yeterince ortaya koymaktadır diye düşünüyorum: “Gülsevil bizden sonra iş hukukunu kimlere emanet edeceğiz diye kaygılanıyordum, ancak görüyorum ki gençler çok kuvvetli geliyorlar”. Aynı hassasiyeti İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku Milli Komitesi için de duyardı. Duayen hocalarımızdan emanet Milli Komite'nin yaşaması ve yaşatılması onun en büyük dileklerinden biriydi. Hocam her yıl toplantıda kimi zaman sunumu, kimi zaman görüşleriyle katkıda bulunur ve bu toplantıları hiç aksatmazdı. Hocamın bu disiplininin gençler için örnek olmasını diliyorum.

Hocam her zaman asistanınız olmanın gururunu taşıdım, size layık olmaya çalıştım. Bir gün tekrar hukuki tartışmalarımızı bu kez başka bir evrende başlatana dek ışıklar içinde uyuyun.